

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
Joi ²⁵ Decemb. st. v.
6 Ianuarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 99.

ANUL XVI.
1880.

Pretii pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Român'a 2 galbeni.

Aventuri literare.

(Urmare.)

Să vedem acum dacă în adevăru așa s'a aplicat mitologi'a cum dice dl Marienescu séu dupa cum am aplicat'o eu în Negriada. Să mergem chiar la fântân'a mitologiei: pentru mitologi'a noastră naționala, la povesti. Să începem!

Vântul favorabilu navigațiunii îl tramite atât Joe, cât și Calipso, Circe, Minerva și Apoline.* Minerva ca deis'a înțelepțunii, Apoline ca zeul sórelui, Calipso și Circe ca simple nimfe, n'au d'a face nimicu cu vântul, n'au nici unu atributu, nici o influința asupra lui, cu toate aceste ieta le vedem dispunându de el.

Neptun aduna nuorii și rescóla vânturile, ier Polifon dice că Neptun i ya vindecă ranele, de și el nu avea nici o putere peste vânturi și cu atât mai puțin putere vindecátore.** Minerva tramite nebunía asupra pețitorilor Penelopei.*** Helios (Sórele) se crede, că pôte să sfarme nai'a lui Ulise. a) Vinerea dimpreuna cu Apoline apera cadavru lui Hector de putrejuné. b) Junone se duce să rescóle vânturile Zefirul și Notul; se duce să chiamo somnul ca să adórma pe Joe. c) Cu deosebire Junone și Minerva jóca în Iliada și Odiseia nenumerate roluri cu totul straine de atributiunile lor. Minerva, cum amu vețutu mai sus, se lupta chiar cu Marte și-l ranesce. Chiar și plapând'a Vinere se amesteca pâna și în lupta, scóte pe Enea din lupta și este ranita de Diomedé. d) În o sculptura aflata de curénd în sapaturile dela Pergamu se înfașeza o đina luptându-se cu Gigantii. Unii presupuna a fi Vineréa.

Dar dintre toate casul cel mai drasticu este, când Helios (Sórele) ameninția lui Joe, că el va cobóri în iadu și va luminá celor morti, dacă nu-si va fi resbunatu asupra sócilor lui Ulise, căci i-au ucisu boii. Ier Joe respundéndu i dice, ca să remâna numai și să lumineze mai încolo ómenilor pe paméntu, căci el îl va resbună. e) Omeru chiar și în privinț'a locuinței deitáților și-a permis cea mai mare libertate, dupa cum i-a venitu mai bine. El pune de exemplu locuinț'a Aurorei la apusu, f) ier locuinț'a Zefirului vântu

de apusu, o pune la média-nópte în Tracia.* — Aceste numeroase esemple le-așu puté inmulți cu o suma alte de Argonautii lui Apoloniú Rodiu, din continuarea Iliade de Quintu dela Smirna, din Virgilu, Ovidu și alții. Din Virgilu me provocu numai la pasul plângéndu-se la Neptunu asupra Junonei, între altele dice:

Si marile ea toate le-amestecă cu cerul,
Caci ei d'ajunsu nu-i fura a lui Eolu furtune,
Atâta cutezare în chiar al teu imperu.

(Aeneid. c. 5 v. 790—793.)

Va să dica, poetul nu numai prin o aplicare tacuta, dar chiar și prin o declarare espresa ne spuné, că deitáțile se amesteca un'a în sfer'a celeialalte!

Dar ceva mai multu! La Ovidu Junone cobóre chiar și în iadu:

Ier Juno parascesce cerescul ei palatu
Si 'n iadu cobóre-aprinsa de ura si mânia,
Si când acolo intra, sub sânt'a-i greutate
Cutremura-se pragul, si Cerberu naltia-odata
Trei capete si latra d'odata de trei ori.

(Metamorph. c. 4 v. 446—450.)

Ferice de voi, Virgile și Ovide, că ati muritu de multu, că altmintrea erá s'o pațiti reu cu — dl Marienescu!

Din aceste desfașurări, din aceste probe, resulta două împregiurări foarte momentóse: întâiu, că Omeru, fântân'a mitologiei clasice, lasa deilor deplina libertate de acțiune, și prin acést'a i face imputabili și responsabili de faptele lor, supunéndu-le legilor moralului; a două, prin acést'a și numai prin acésta pôte întemciá totu-odata o lume, unu statu organizatu de deii: cu rege, consiliu și foru. Din contra, dacă deitáțile mitologice aru fi numai papușeri'a, instrumentele órbe cu o destinațiune nealterabila și nevariabila dela începutu, cum voiesce să le faca acum dupa mii de ani minunatul nostru mitologu, atunci tota organizarea în statu a deilor erá nu numai de prisos, dar absolutu imposibila. Atunci erau imposibile Iliada, Odiseia, Eneida, toate epopeiele, afara de cea visata de recensentul.

Să vedem nu cumva mitologi'a noastră i va da dreptu recensentului! Din nefericire, se înțelege numai pentru dl Marienescu, poesiele și poveștile noastre îl acusa totu atât de greu de nescinția. Și în poesiele și povestile nostre ființele mitologice sânt totu atât de libere în acțiunile lor, ca și în mitologi'a clasica.

Vedem pe Fetu-frumosu luându-si de soci în

* Il. c. 23 v. 200 și 229.

* Odiseia c. 15 v. 292, 475; c. 5 v. 167, 268; c. 11 v. 7; c. 12 v. 149; c. 1 v. 479.

** Odis. c. 5 v. 291; c. 9 v. 520.

*** Odis. c. 16 v. 451; c. 23 v. 243; c. 20 v. 345.

a) Odis. c. 12 v. 349.

b) Il. c. 2, v. 185.

c) Il. c. 20 v. 344; c. 14 v. 233.

d) Il. c. 5 v. 311 și 335.

e) Odis. c. 12 v. 883.

f) Odis. c. 2 v. 3.

aventurile sale pe Strâmba-lemne, Sfarma-petri, Apa-rea și alții.* Acum deca Fetu-frumosu e luciferu, Strâmba-lemne arboru, Sfarma-petri mineralu, Apa-rea, pôte, simbolul apei: atunci, după teori'a recensentului, luciferul din ceru cum ar pute să aiba soci pe acestia de pe pământu? În alte povesti îl vedemu cu Flamânțila, Setila, Sare-munti, Ochila, Lungila, Lațila și chiar și cu Gerila.** Este fără îndoie! interesantă a vedea pe Fetu-frumosu între alții și cu Gerila caletorindu pe untr-timpu „când sôrele arde ca și în lun'a lui cuptoru și făcându prin niște văi frumoșe de unde se întindea niște munti împodobiti cu copaci și cu o verdetă de în desfeta anim'a". Așă se dice în povestea lui Ispirescu citată în not'a din urma. Cum s'ar unî Gerila cu sôrele din lun'a lui cuptoru, cu văile frumoșe și cu verdetă'a, deca poporul și-ar inchipui pe Gerila ca *gerul* în ființ'a? Său Gerila ar trebui să përa de sôre seu verdetă'a de Gerila! Gerila n'ar pute ambła de cât iern'a, său pe unde ambła el ar trebui să se faca iern'a!

Veduramu mai sus, că la cei vechi până chiar și sôrele putea să cobôra în iadu, în ceealalta lume. Și în povestile nôstre sôrele se afla și pe *celalaltu terimu****. Dar ceva mai singularu! În mitul „Sôrele și Luna“, care se afla în cântul al șeselea din Negriada, după cunoscut'a poesiei poporala, se dice că Ddeu a dusu Sôrele și l'a preâmbłata prin raiu și prin *iadu*.

Recensentul lauda acêsta parte a Negriadei, uitându se vede, că ea este dintre tôte cea mai contrara teoriei sale. Va să dice teoriile dënsului se schimba ca țilele babelor. Dënsul pune o teori'a, o restôrna ênsusi, apoi ier o pune. Unu caleidoscopu de inconsecinție și contradicțieri!

Ieta cât de departe se afla recensentul cu ideile sale de idcile mitologice ale poporului. Dar ce-l împôrta pe dënsul acêst'a, căci, am vedutu mai sus, nu dënsul voiesce să învețe dela poporu, fără poporul dela dënsul. Contra asemeni pretensiuni și deii se lupta în-deșertu!

(Finea va urmă.)

Ar. Densusianu.

Amicul adevărului.

— *Novela engleza.* —

(Urmare.)

— Chiar bine, că vinisi, — începù dëns'a. M'am superatu pe tine.

— Pentru ce?

— Pentru că ai declarat amoru dșôrei Robinson.

— Eu?

— Da. Ea a fost la mine adi deminătia și mi-a relatatu, că ai ofensat'o. Ea nu mi-a spus, că prin ce. Eu inse mi-am întipuit, că de siguru așă ceva a trebuit să-i faci. Nu-i așă?

— Ah! ce gândesci! Cum să vorbesc eu de amoru ei...

— Când me iubesci pe mine.

— Da, da.

— Și n'ai fi în stare să iubesci alta ființ'a în lume.

— Nu — de odata.

— Dar pe rëndu ai puté?

— Cum să nu? Așă-i firea omenesca.

* Calind. Basm. 1877 p. 34; Basm. de T. M. Arsene edit. II p. 174—75.

** Calind. Basm. 1875 p. 47; Ispirescu Legende part. II fasc. II p. 64; Basm. de T. M. Arsene p. 160—161.

*** Fundescu, Basm. ed. 3 p. 129.

— Ce vorbesci?

— Adeveru.

— Va să dice, nu me iubesci. Tu dara m'ai înșelatu. Ah! Dumnețeule ce trebeu s'audu.

Și biêt'a fêta începù să plânga amaru. Viliam voiã s'o mângai, dar isi aduse aminte de cuvântul datu. Trebuia să vorbeșca numai adevêrul.

Totusi isi luã ânim'a 'n dinti și începù a-i dice:

— Draga, dar te 'nșeli.

— Tu me 'nșeli, nu eu pe mine. Dar mai bine să știu acuma, decât mai târziu. Îti mulțamescu, că mi-ai spus acuma. Hahaha! Ieta ce omu bunu.

Viliam erã să se prepadesca de acestu risu ironicu.

— Draga, — începù Viliam.

Dar ea îl întrerupse:

— Te oprescu să-mi mai dice „draga“. Nu mai am nimica cu dta. Ieta-ti ânêlul.

Și ea scôse de pe degetu ânêlul de credinț'a și-l aruncã lui, apoi eși iute din odaia.

Bietul Viliam, încremenitu, nu sciea să dice nimica. Scôse unu suspinu, și eși cu ânima sfașiată.

Pe strada întelni pe James.

— E bine, cum te laudi? — îl întrebã acela.

— Așă, că cu adevêrul am ajunsu la nimica. Afla, că am perdutu totu ce am avutu: iubirea unchiului și a matușei, condițiunea buna în prevalia și amorul logodnicei mele.

— Nu ti-am spus'o?

— Ba da.

— Inse eu atâta inca nu vei scapã.

— Ce fel! Nu s'a terminatu inca tragedi'a mea?

— Nu țeu, căci inca de acuma înainte are să urmeze actul finalu, pedepsirea eroului tragicu.

— Vai de mine! Ce am să mai potescu?

— Ti-am spus și acêst'a din capul locului. Îndata la remașire ti-am profetitu, că de-ti vei ține verb'a și vei vorbi totu adevêru, în urma vei ajunge în cas'a nebunilor.

— Auleo Dòmne!

— Da, da. Și nu esti departe. Matuș'a ta, spariata de purtarea-ti ciudata, a chiamatu unu medicu și te cêra pretot-indene să te studieze și să veda deca în adevêru ti-ai perdutu mințile?

— E bine, medicul va convinge-o, că eu nu sîm nebulu.

— Cu atât mai reu va fi de tine, căci atunci se va constata, că ai facutu tôte cu sânge rece, și vei perde deseversitu totul. Eu inse me 'ndoiescu, ca medicul să constate cuminț'a ta; nu, el nu va face acêst'a, cel puțin nu îndata.

— Pentru ce?

— Pentru că deca se va traganã caus'a, atențiunea publica se va concentrã asupra lui, ceea ce totde-una aduce profitu pentru unu medicu.

— Si-apoi?

— Sîm de parerea, că medicul va dispune, ca cel puțin pe unu timpu ôre-care să fii dusu în institutul nebunilor, pentru ca acolo să te pôtã studiã.

— La draci!

— Ieta! Medicul și matuș'a ta!

Viliam privi într'acolo, și voiã s'o tulêșca la fuga.

Înse o mâna vigorôsa îl opri. Erã medicul.

— Dati-mi pace, — strigã Viliam. Eu nu sîm nebulu.

Medicul aruncã o privire semnificativa spre matuș'a lui Viliam, apoi respunse:

— Dar cine dice ast'a?

(Finea va urmă.)

S A L O N U :

Adunarea damelor române din Abrudu pentru înființarea unei școle de fete române.

Abrudu 15/27 dec.

Multu stimate domnule redactoru!

Permiteti-mi a ve împartași, că damele noastre române din Abrudu și Abrudusatu eri în 14/26 decembre a. c. s'au întrunitu la o adunare pentru de a se consultă despre modalitatea cum s'ar puté înființa o școlă de fetițe, pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru.

Înființarea unei atari școle pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru, astadi e cestiune de vieti., este o necesitate mai multu decât imperativa pentru poporul român de aici, de aceea însuflețirea și bucuria noastră este cu atât mai mare cu cât că inițiativ'a acestei idei salutare o au luat'o asuprasi ênsesi damele române de aici, urmându esemplul altor dame naționale; de aceea cu totu dreptul și sperămu a se realisă propusul acesta salutaru, mai alesu deca va fi spriginitu de tôte femeile noastre române.

Adunarea din cestiune s'a ținutu în cas'a multu stimabilei dômne protopopese Anna Gallu, ca convocătorea adunarei, care cu cuvinte alese deschidându adunarea generala, și aretându lips'a de crescere a fetițelor române, a invitatu damele spre a concurge cu puteri unite pentru înființarea unui fondu, și apoi instituirea unei școle, pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru.

Adunarea presinta care eră peste așteptare numerosa, a acceptatu cu viua placere, acesta inițiativa, apromițându concursul ei, și spriginirea cestiunei, dupa care adunarea s'a constituitu alegându-si de președinta pe dômna protopopesa Anna Gallu și de secretara pe dômna Elena Adamoviču.

În fine amu ascultatu cu multa atențiune și interesare deshaterea statutelor, la acărur discutare amu admiratu interesarea și propunerile fôrte bine alese ale dômnelor A. Filipu, E. Adamoviču, I. Balossu, A. Ivascu și altele.

Adunarea a constatatu și în fapta interesul viu ce-l are fața de înființarea acestei școle, pentru că din frumôsele contribuiiri ale damelor române s'a și pusu îndata fundamental unu fondu al respectivei școle în o suma mai de 400 fl. v. a.

Noi nu putemu sê ne esprimămu mai bine bucuria noastră decât sê gratulămu din inima stimabilei dômne protopopese Anna Gallu pentru inițiativ'a salutara, și damelor române din Abrudu și Abrudusatu pentru frumosul concursu, și interesarea ce a documentat'o cu ocasiunea acestei adunări, pentru ide'a fericita de a înființa o școlă pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru, dorindu reuniunii succesele cele mai eminente! (Tocmai primimu și procesul verbalu al acestei adunări, căruia i vom dă locu în nr. viitoru. Red.)

Unu presinte.

Din Bucovina despre „Bucovina“.

Cernauti 28 dec.

Pré stimate dle redactoru!

Într'a 18-a acestei luni a serbatu nou-înființat'a întrunire academia româna dela universitatea de aici „Bucovina“ serat'a ei festiva de înființare.

Sal'a otelului „zum goldenen Lamm“ eră festivu

decorata cu treicolore și scuturi naționale, între cari figură portretul imperatului și imperatesei. Membrii întrunirii erau toti îmbracati în gala, cu panglice naționale și cu echipiul roșu pe capu, pe care eră însemnatu semnlu întrunirii cu fire de auru cu „V. F. C.“ (vivat (vigeat), floreat și crescat) și prin împregiurul echipiului colorile naționale.

Între ôspeti aflămu pe cealalta societate academica „Junimea“, apoi celelalte societăti naționale dela universitatea de aici, cum „întrunirea Arminia“, societatea polona „Ognisco“ și societatea rusésca „Sojuz“, între cari esista de câțiva ani o solidaritate firma contra societăților celorlalte esclusiv germâne; apoi pe rectorul universității prof. teologu Eusebiu Popovici, patru preoti din Români'a, prefectii seminariali, prof. Ion Bumbacu, adjunctii Vasiliu Moraru și Teodor Stefanu, concipistii Visarion Gribovschi și Alesandru cav. de Onciul, Masim Andronic, Jeremievici, s. a. toti practicantii de concepte și auscultantii români din Cernauti și reprezentantii presei din Cernauti.

La 8^{3/4} ôre deschise serat'a festiva seniorul întrunirii (președintele) Stefan Hasievici, stud. jur., cu cântul studentescu „Gaudeamus igitur“. Conseniorul întrunirii Alesiu Popovici ținû orațiunea festiva, în care vorbi cu intrerumperi de „sê traiésca“, „prosit“ și „bravo“ despre însemnetatea naționalității și în special a celei române. Urmara apoi cânticele: „Treicoloriul“ de C. Porumbescu, „Imnul unirii“ de A. B., „Vivat, Crescat, Floreat“ de C. Porumbescu, „Aideti frati toti în unire“ de D. O. și „Gintea Latina“ de Alesandri, music'a de Porumbescu. — În coloquiele (pausele) cântara celelalte societăti straine cânticele lor naționale studentesci. Rectorul universității prof. Eusebiu Popovici constata (în orațiunea sa) armonia cordiala și frațesca între cele doué societăti academice române din Cernauti „Bucovina“ și „Junimea“ și că ideia naționalității române cât și consolidării române academice, prin cari de siguru se propaga numai desvoltarea mai buna a junilor Români din diferite stări și opiniuni al căror legământu firmu este ideia naționalității, se înțelege unu factu, care de demultu esistă deja pe la studintii germâni cât și cei magiari. Stud. jur. Alesiu Comoroșan, membru al societății „Junimea“, salută în numele „Junimii“ pe sor'a „Bucovina“, și respică dorint'a, că aceste doué societăti române se vor gasi în totdeuna la aperearea causei naționale. Stud. jur. Simiginovici, membru al întrunirii „Bucovina“, salută pe celelalte societăti academice neromâne. Seniorul „Bucovinei“ denumi de senioru de ôspeti pe profesorul și secretariul societății române pentru literatur'a și cultur'a româna în Bucovina prof. Ion Bumbacu, carele sub cântul membrilor „Bucovinei“: „în scaunu oraeses hospitii“ se aședă pe scaunul președințialu. Dau mulțami în puține cuvinte, dar bine simțite, pentru onôrea facuta și alese de contrapunctu pe concipistul gubernialu Visarion Gribovschi și pentru germâni și ceialalti straini pe redactorul dl Lagler. Dl preses hospitii dedû cântul societății „Junimea“, care esecută bine unele din cânturi ale colecțiunii cântecelor studentiere ale dlui Ciprian Porumbescu. Apoi capetara cântul societățile „Arminia“ și „Sojuz“, care cea din urma cântă în onôrea Românilor unu cântecu italianu cu mare desteritate: se vedû, că acesta societate rusésca se exercită multu în cântarea vocala; ar fi asta de doritu și societăților academice române.

Stud. jur. Parteniu Seretean, membru al întrunirii „Bucovina“ istorisi în versuri aventurile unui volintiru Bucovineanu cu numele Pafnutiul la luptele române din Bulgari'a.

Animositatea adunării ajunse la culme. Tóta adunare rise.

Adunarea eră încântată de spiritul studențesc al acestei june societăți. Acăsta întrunire româna academică se deosebesce de celelalte cu spiritul ei cordialu între membrii sei, cum și că seniorul ei e mai ca comandantul ei, unde numai porunc'a lui are valere și ori ce împotrivire s'eu purtare ostila contra unui membru al ei e pedepsita cu eschiderea din societate s'eu cu interdicerea purtării echipiului pe unu timpu anumitu.

Serat'a se sferși dupa 2 d. m. n. Floreat, crescat acăsta întrunire jună româna din Bucovina!

X. Y.

C e e n o u ?

Curtea din Viena și în anul acesta petrecu serbatorile Crăciunului în cercu familiaru în Burg. Totu atunci se serbă și diu'a născerii reginei. Arborele îndatinatu se arangă în apartamentul reginei, și cele mai multe presenturi erau menite archiducesei Valeria; moștenitorul de tron Rudolf dete parinților sei esemplare de luesu din cartea sa cea mai nouă; principes'a Stefania a tramisu brodarii.

Confirmarea principesei Stefania. La 27 dec. a avutu locu în castelul Laeken confirmarea principesei Stefania. Sacramentul i fu împartașitu prin cardinalul-archiepiscopu de Mecheln. Sér'a se dete unu prândiu mare familiaru. Regele a datu din civilist'a sa ministrului de interne 20,000 franci spre a se împartii familiar pagubite prin esundare.

Hymen. *Dr. Augustin Dumitreanu*, doctoru în medicin'a un: sala, și-a incredintatu de soția pe domnișor'a Aurelia Vornica, fiic'a dlui Ioan Vornica majoru c. r. în Buda.

Capriciul modei în timpul din urma, precum se scie, a aretatu multu favoru regnului animalelor. Fluturi, paserele, insecte, purcei, maimuțe se perëndara în domnire; dar ieta că tôte aceste trebuie să cedeze racilor ferti. Deja se potu vedé, scrie unu raportoru de moda, niște pelerii frumoșe, decorate în locu de flori, cu niște raci ferti imitati de minune; ma și pe cravatele femeiesci se potu deja vedé raci. Nu peste multu se vor ivi și pe juvaere.

Scandalu diplomaticu. În cercurile diplomației austro-ungare a facutu o impresiune forte neplacuta o crima comisă de contele Montgelas, carele în calitate de consiliaru la ambasador'a din Constantinopolu, a decoptiat unele acte secrete și le-a vëndatu diplomației englese, ier dupa alte sciri lui Rothschild. El a fost dimisionatu fără pensiu și lipsitu de rangul seu în diplomația. Se dice, că densus a avutu protectori mari, de aceea a capetatu numai atâta pedépsa.

Procese de botezare. Nu numai pentru juristi, dar și pentru familie este interesanta sentința pronunțata de curënd de cătra tabl'a regésca din Budapesta în procesul intentatu în contra plebanului și capelanului catolicu din Sopron. Capelanul în tómn'a trecuta, autorisatu de principalul seu, a botezatu copilul unui parinte protestantu, la espres'a dorinția a acestuia. În înțelesul noului codice penalu, fiindu opritu a primi pe cineva pâna la etatea sa de 18 ani în alta religiune, procurorul regescu a intentatu procesu contra plebanului și capelanului, pe cari forul primu i-a și condamnatu; inse tabl'a regésca i-a achitatu, enunțiându, că prin botezu botezatul inca nu devine membru al cutării religiuni, ci numai al creștinismului; introducerea în matricula probéza numai născerea și botezul, ier reli-

giunea nou-născutului se reguléza prin art. 53 din 1868, de dupa care fiul urméza religiunea tatalui și fét'a al mamei, și care nu se alteréza prin nici o ceremonie.

Unu podu întregu de oțelu în lungime de 10—67 metri este ziditu peste riul Missouri în America. Acestu podu, unicul în felul seu în tóta lumea, este datu comunicației din anul trecutu și se ține de calea ferata Chicago-Alten.

Licitare pentru o sarutare. Într'unu orașelu din Torontal se dete nu de multu unu balu în favorul zagrabianilor, cu care ocașiune se arangă pentru acel scopu și unu bazaru, în care dame frumoșe vindeau diferite obiecte. Un'a din ele oferi să vända prin licitațiune o sarutare. Concurința inse nu fu mare, și sarutarea se vëndu cu 15 fl. 11 cr.

Necrologu. *Stefan Micanu*, administratoru parochialu gr. c. în Giulitia, comitatul Arad, a muritu la 12 dec., în etate de 45 ani.

Sciri scurte. *La Brasiovu* bubatul a mai încețatu, școlile se vor redeschide la 10 januarie. — *Fundatiune de unu milion de franci* a facutu de curënd la Budapesta br. Hirsch din Paris, spre a se inființia unu institutu unde să se crésca fete sarace, cari apoi să capete câte o zestre de 1500 fl. — *Dr. Nedelco* a fost alesu președinte al societății medicilor de dinti din Budapesta. — *In Altoria*, Treiscaune, la 21 dec. sér'a noue lupi au intratu în curtea baronului Carol Apor și au prepaditu noue porci, apoi s'au departatu cu urletu grozavu. — *Principele Carol Teodor*, fratele reginei, carele precum se scie, e medicu, într'un'a din nopțile trecute fu scolatu din patu și chematu la o bolnava, unde facu o operațiune. — *La Lugosiu* poliția nu de multu a arestatu o feta, inse peste nopte ea a datu de cheia portii, a deschisu pört'a și a esitu. ma a încuiatu și pört'a, încât demineta poliștii nu putura eși. — *Iern'a* nici decăt nu voiesce să corespunda numelui seu. Timpul e mole și uriciosu forte. Vapórele pe Dunare vor începe să comunice ierasi, ceea ce de cinci-deci de ani acuma se va întâmplă antăia-óra, de cumva se va întâmplă.

Sciri din Români'a. *Dómn'a*, la 17/29 dec., cu ocașiunea aniversarei născerii sale, a primitu felicitări din partea mitropolitului-primatu, mitropolitului Moldovei, ministrilor, a președinților senatului și al Adunării deputaților și a unui mare numeru de persoane notabile. — *Domnul* a primitu din mai multe părți ale țerei telegrame de felicitare cu ocașiunea regulării succesiunii tronului. — *La 1 januarie* sér'a va fi obiectnuitul balu al curtii.

Sciri straine. *Institutul etnograficu din Franci'a* a numitu membri corespundinti pe urmatorii români: Petru Cernatescu, Dim. Ghica (principele), Petru Gradisteanu, episcopul Melchisedecu, T. Vacarescu. — *Dom Luis*, regele Portugaliei, carele a tradusu mai multe din piesele lui Shakespeare, acuma a terminatu tragedi'a »Richard III« și o va publică în curënd, oferindu venitul pentru scopuri filantropice. — *Emil Girardin* a fost acusat de cătra redactorul condamnatu de curënd Laissant, că e spionu prusescu, și caus'a a ajunsu înainte parlamentului, care a datu satisfaciune veteranului publicistu în contra acestei calomnii. — *La Beireuth* în anul 1882 se va represintă oper'a »Parçival« de Richard Wagner, spesele aceleia în suma de trei-sute-de-mii marce se vor purtă de cătra regele bavaresu. — *La Berlin* în 30 dec. ierasi s'a ținutu unu meeting în contra jidanilor.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru: **IOSIF VULCANU.**

Cu tipariul lui Eugeniu Hollósy în Oradea-mare. 1880. Strad'a principala nr. 274.